

De oudjes zijn het nog niet verleerd!

Philidor 1847 uit Leeuwarden en Messemaker 1847 uit Gouda zijn twee van de oudste schaakclubs van Nederland. Beide schaakclubs zijn vernoemd naar een beroemde schaker. Deze schakers hebben echter nooit tegen elkaar gespeeld, omdat André Danican Philidor al dood was voordat Christiaan Messemaker geboren is.

Ook de hoofdmachten van beide schaakclubs hebben in hun 170 jarige bestaan zo ver ik weet nooit de degens gekruist. Afgelopen zaterdag stond deze - toch wel historische - eerste wedstrijd tussen deze twee clubs dan eindelijk op het programma. Zelf kon ik hier echter niet zo lang van genieten, omdat mijn opening nogal mislukt was. Op de andere borden zag het er echter allemaal heel mooi uit. Een wedstrijd win je echter niet op mooie stellingen, maar op punten. En op het eind van de middag bleek dat we er daar te weinig van hadden. Hoe dit komt, kunt u nalezen in de persoonlijke verslagen van de teamspelers.

Peter Scheeren:

Een kleine voorbereiding leerde mij dat mijn waarschijnlijke tegenstander de Caro-Kann opening erg tam speelt met wit: 1.e4 c6 2.d3. En hoewel het ruim 30 jaar geleden is dat ik voor het laatst Caro-Kann gespeeld heb, besloot ik om die reden tot deze opening. Na 1.e4 c6 2.d4 was mijn openingsvoorbereiding echter meteen weg en moest ik verder op eigen kracht (en op mijn geheugen van de theorie van 30 jaar geleden). Mijn tegenstander kende de gespeelde openingsvariant goed en kwam met zijn loperpaar beter te staan. Hij speelde de hele partij snel, erg snel zelfs, maar daardoor wel enigszins oppervlakkig. Zo kon het gebeuren dat ik na een lichte tijdnood na mijn 40e zet weer eens kon opstaan en bij de anderen kijken. Wie schetst mijn verbazing dat op de meeste borden de opening nauwelijks achter de rug was! Ook daarna bleef mijn tegenstander snel spelen, maar ik had intussen aardige compensatie gekregen voor de pion die ik had moeten geven. Ik had een heel actieve koning en had daardoor niet veel moeite om het eindspel remise te maken. Mijn tegenstander speelde nog door totdat er alleen nog maar 2 koningen op het bord stonden, maar moest tenslotte toch in remise berusten.

Liam Vrolijk:

Ik kreeg met wit een variant op het bord die ik in ronde 1 ook al had gehad. M'n tegenstander speelde wel een andere zet maar met hetzelfde idee. Het werd een partij waarin ik het loperpaar had en ook het voordeel. Op een bepaald moment ruilden we de torens en de dame. Toen ik net voor de tijdcontrole wat onnauwkeurig speelde, had mijn tegenstander remise kunnen forceren. Hij zag dit echter niet en ik bleef op zoek gaan naar een winst. Nadat ik het een paar keer niet zag, en mijn tegenstander uiteindelijk niet de goede verdediging kon vinden, won ik alsnog.

Ed Roering:

Met zwart spelend was ik al na 4 zetten out of book. Daar gaan we weer met een 2200-rating voor het grijpen, spookte meteen door mijn hoofd. Gelukkig kon ik dat de rest van de partij uit mijn hoofd zetten en na lang nadenken produceerde ik de beste 6 zetten volgens de theorie. Als ik nog koelbloediger was geweest en ..h6 had gedaan daarna dan had ik een gelijke stelling bereikt. Nu kwam ik -1 te staan met nog 25 minuten voor 27 zetten, maar direct mat zat er niet meer in. Dat was al heel wat vond ik en ik ging er nog eens goed voor zitten. Mijn tegenstander speelde het lang goed, maar miste eerst een vage kans op +2, waarna hij mij de kans gaf veel stukken te ruilen. Ook na de tijdcontrole moest ik oppassen, maar uiteindelijk lukte het me om een zwaarbevochten remise uit het vuur te slepen. De slotstelling was volledig gelijk en na eerder remise te hebben afgeslagen bood mijn tegenstander het nu aan. Ik hoefde niet lang na te denken.

Henk-Jan Evengroen:

Met wit kreeg ik een Nimzo-Indisch tegen me. Door wat onnauwkeurig spel van mijn tegenstander kon ik hem een slechte pionnenstructuur bezorgen.

Hierdoor kwam ik uiteindelijk een pion voor en na een fout van mijn tegenstander zelfs een tweede. Door teveel gefocust te zijn op het ophalen van de h6-pion, wat een gewonnen stelling zou betekenen, verloor ik een pion. Hierna probeerde ik nog door een pionoffer een doorbraak te forseren, maar mijn tegenstander wist een goede remise weg te vinden.

Peter Ypma:

Met 1.b3 en 1...b6 heb ik in de decembermaand veel successen geboekt. Na mijn zwartpartijen tegen Lucas van Foreest en Peter Scheeren had ik echter besloten dat het geen goed idee meer was om

1...b6 te spelen. Om onverklaarbare redenen voelde het vandaag echter heel goed aan om toch 1...b6 te doen. Na een zet of 5 had ik hier al enorm spijt van en begreep ik weer waarom ik de zet niet meer zou gaan spelen. Vrij snel daarna kreeg ik een zeer lastige stelling. Aangezien mijn tegenstander ook nog een zeer puike partij afleverde, kwam ik er nauwelijks meer aan te pas. Al met al een zure nederlaag - en ja - na mijn partij heb ik aan Liam beloofd voorlopig geen 1...b6 of 1.b3 meer te spelen. Ik zal dus iets nieuws moeten verzinnen.

Wim Heemskerk:

Mijn tegenstander koos met zwart voor het Grunfeld-Indisch. Dat geeft meestal aanleiding tot dynamische stellingen, maar in dit geval koos hij voor een passieve, Slavisch (c6+d5+e6) centrumconfiguratie. Dat deed hij ook nog eens onnauwkeurig en al op de twaalfde zet kreeg ik de kans met Pxd5 een stukoffer te plaatsen. Dat offer bleek correct en na enkele schermutselingen bleef ik een gezonde kwaliteit voor. Dat was echter niet het enige voordeel: na 16 zetten had mijn tegenstander nog slechts 1 minuut op de klok, terwijl ik nog bijna drie kwartier had! Ondanks de increment van 30 seconden was het duidelijk dat hij het noch op het bord, noch op de klok ging redden en voor de 30ste zet mocht ik het punt incasseren.

Jan Evengroen:

Met zwart speelde ik tegen Jan Boersma en na enige omzwervingen kwam de Franse ruilverant op het bord. Na lang uitstellen van de rokade besloten we beiden voor de lange rokade te gaan. Al vroeg in de partij kwam er een soort patstelling op het bord omdat de stelling op slot zat. Aanvalsplannen voor één van beide partijen zou te veel risico met zich meebrengen en een mindere stelling opleveren. Jan B bood om deze reden remise aan en na overleg nam Jan E dit aan.

Gert-Jan Ludden:

Mijn tegenstander Addy Lont arriveerde ruim 40 minuten te laat omdat hij dacht dat de wedstrijd om 13.00 uur aanving. Weliswaar een mooie tijdsvoorsprong, maar het voelde toch wel wat ongemakkelijk.

De opening was een dame gambiet met een rustige opzet van mijn kant. Na weinig spectaculaire ontwikkelingen kreeg ik naar mijn gevoel een redelijke stelling in het middenspel.

Gek genoeg was ik het die in tijdnood kwam met nog 7 zetten met een minuut op de klok en mijn tegenstander nog 5 minuten. Op mijn 34e zet voorzag ik een afwikkeling naar een gelijkwaardig eindspel en bood remise aan. Hij accepteerde dit voorstel.

In de analyse bleek dat mijn tegenstander met zijn volgende zet mij de mogelijkheid had geboden tot een kansrijk stukoffer met grote winstkansen. Of ik dat had aangedurfd in de zeer weinig mij resterende tijd zal altijd een vraag blijven.

Ben van Geffen:

Het heeft (weer) niet mogen zijn! In een stelling waarin ik volgens Fritz een voordeel had van ruim +2, blunderde ik een stuk weg...

De partij was (ik had zwart) voor mij vrij goed verlopen. Wit bakte er niet al te veel van deze dag. Direct na de opening, die me overigens veel hoofdbrekers had gekost, kon ik met een schijnoffer al een pion winnen. Ik liet dat na omdat het vervolg zonder de g7-loper me te onduidelijk was. Later werd het heel scherp en ik kwam met het sterke 17.... Lf5! in het voordeel. Het bleef uiterst gecompliceerd en ik verzuimde het winnende 22.... Tc2! te spelen. Mijn zet was echter nog ruim voldoende, hoewel de positie listig bleef. De naderende tijdnood maakte het ook niet eenvoudiger. Op zet 27 kon ik kiezen uit twee goede zetten, maar ik gaf dus het punt cadeau. Mijn excuses aan mijn teamgenoten hiervoor. Bijna alles gaat mis dit seizoen! Ik blijf het proberen.

Erik Hennink:

Met wit kwam ik op bord 10 met initiatief uit de opening. In het middenspel kon ik dit voordeel uitbouwen en ik kwam erg mooi te staan. Het lukte me echter niet het winnende plan te vinden, won wel een pion maar mijn tegenstander kwam terug in de partij. In de spannende tijdnoodfase had ik kunnen verliezen, doordat ik bij correct spel een stuk zou verliezen, maar beide partijen zagen dit echter niet. Vlak na de tijdcontrole had ik een kans om remise te forceren, maar greep deze kans niet en verloor uiteindelijk zelfs. Een onnodige en zure nederlaag, zeker omdat ons team met minimaal verschil verloor.